

Natálie Langerová, 9. A

ZŠ Vamberk, okres Rychnov nad Kněžnou

NESPOKOJENÝ TOASTOVAČ

„Cink,“ už zase. Každé ráno pořád dokola mě zapnou a já musím skákat jako blázen. Jé, ani jsem se nepředstavil. Já jsem toastovač. Vyrobili mě v jedné firmě nedaleko Brna. Nějakou dobu přebývám v jedné rodince. Většinu času si klidně postávám vedle kuchyňského robota, ale ráno, každyčké ráno začíná to pravé utrpení. Vždy do mě nacpou kusy chleba a vůbec je netrápí, že se do mě nevejdou, zapnou mě na nejvyšší výkon, takže hřeju jako blázen, abych dosáhl požadované teploty, a oni se diví, že jim chleba spálím. Oni mi pak jen nadávají, jaký jsem neschopný krám a po čtyřminutové hádce, kdy jen nečinně přihlížím, se celá rodina dohodne, že si udělá raději palačinky. Nesnáším palačinky a celou tuhle rodinu. Neumí se ke mně vůbec chovat. Jediná věc, co mě vždy uklidní, je vůně, když se vaří.

Jenže jednoho dne se vše změní. Můj majitel mě vezme a naloží do auta. Jedeme kolem místa, kde je hodně stromů, myslím, že je to les. Najednou zastavíme. Majitel mě vezme a pohodí na okraj lesa. Já tam jen ležím a přemýšlím, co bude dál. Projede kolem mne spousta aut. Lidé se kochají okolní krajinou a nade mnou ohrnují nos. Najednou jedno auto zastaví. Nějaká paní mě vezme, naloží a odveze k recyklaci. Tam už se o mě postarají. Rozeberou mě a použijí na něco jiného.

A tím začíná můj nový život. Snad se konečně dostanu do lepších rukou...